

БАЛАНІВСЬКИЙ Юрій Васильович (26. 05(08. 06). 1914, с. Цареводарівка, нині с. Ботієве Приазов. р-ну Запоріз. обл. — 16. 08. 1984, Київ) — живописець і графік. Член СХУ (1943). Учасник 2-ї світової війни. Навч. у Харків. худож. училищі (1930–38; викл. *М. Шаронов*), закін. Харків. худож. інститут у Самарканді (1942; викл. *С. Прохоров* і *М. Самокиш*). Працював кер. студії образотвор. мистецтва Палацу піонерів у Харкові (1938–41); головою живопис. секції худож. комбінату в

Києві (1960–84). У 1952–54 брав участь у розписі павільйону УРСР на ВДНГ СРСР (Москва). Майстер станк. живопису, книжк. графіки та офорту. Учасник всесоюз., респ. та обл. худож. виставок від 1943. Твори зберігаються в НХМ, Музеї Т. Шевченка, Нац. музеї історії Великої Вітчизн. війни, Нац. музеї історії України (усі — в Києві), музеях Т. Шевченка в Каневі та Торонто, Дніпроп. ХМ, Донец. обл. музеї, галереї «ГЕKKOCO» (Японія), мемор. музеях М. Коцюбинського в Чернігові та Панаса Мирного в Полтаві.

Основні твори

«У хворого комісара» (1938), «Переправа через Дніпро» (1946), «Клятва партизанів» (1947), «Т. Шевченко на вечорі у Струговщикова» (1950–52), «Панас Мирний у колі друзів» (1955), «Літературна субота у М. М. Коцюбинського», «У с. Вихвостове» (обидва – 1958–59), «Нові господарі Зимового» (1967); «Портрет художника М. С. Самокиша» та ілюстрації до оповідань І. Франка «До сонця» (1956–58).

Рекомендована література

1. Пекаровський М. Художник повернувся з війни // РК. 1963, 9 трав.; Загорская Л. Улица имени земляка // Приазов. новь. 1986, 15 февр.

Н. О. Саєнко

Бібліографічний опис:

Баланівський Юрій Васильович / Н. О. Саєнко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-41165>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).